

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در المیادین انگلیسی
نویسنده: کیت کلارنبرگ
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: طاهر باختزی
۱۵ مارچ ۲۰۲۵

امپراتوری در حال فروپاشی: «ناتو مرده است»

اظهارات تیموتی اش درباره مرگ ناتو، نگرانی فزاینده اروپا را نسبت به تعهدات امنیتی ایالات متحده را برجسته می‌کند، زیرا رهبران اروپایی در تلاش هستند تا در شرایط عدم اطمینان از حمایت نظامی ادامه‌دار امریکا، دفاع از خود را تقویت کنند.

در ۳ مارچ، تیموتی اش از اندیشکده دفاعی نخبه‌گرای بریتانیایی «چاتام هاوس» که با دولت مرتبط است، در مصاحبه‌ای با بلومبرگ یک سری اظهارات شگفت‌انگیز مطرح کرد. پیام اصلی او واضح بود: «ناتو مرده است.» او این سخنان را پس از جنجال بسیار عمومی شده بین ولودیمیر زلنسکی و دونالد ترامپ در دفتر بیضی شکل کاخ سفید در ۲۸ فیبروری بیان کرد. تأثیر این جنجال تا امروز ادامه دارد، به طوری که بیشتر کمک‌ها و اشتراک اطلاعات نظامی امریکا با کیف متوقف شده‌اند، تا زمانی که رهبر اوکراین توافقنامه‌ای را که توسط کاخ سفید تأیید شده‌است، مبنی بر معامله مواد معدنی در ازای امنیت، امضاء کند.

اش با توصیف این جلسه فاجعه‌بار به عنوان «یک کمین»، اعلام کرد که ترامپ و معاونش جی.دی. ونس «به وضوح بیان کرده‌اند» که این اتحاد نظامی عملاً از بین رفته و هیچ امیدی برای احیای آن وجود ندارد. او به اظهارات دیگری که رئیس‌جمهور امریکا در جلسه دفتر بیضی شکل بیان کرده بود اشاره کرد که نشان می‌داد واشنگتن تمایلی به مداخله

نظامی برای محافظت از کشورهای بالتیک در صورت جنگ با روسیه ندارد، که به نظر می‌رسد نقض ماده ۵ ناتو است:

«اکنون باید برای رهبران اروپایی کاملاً روشن باشد که ناتو مرده است، ما نمی‌توانیم به تضمین‌های امنیتی امریکا اعتماد کنیم، آنها این را به وضوح به ما گفته‌اند... ناتو تقریباً از قبل مرده است... حتی ایجاد تردید در مورد این که آیا امریکا از برخی کشورهای ناتو حمایت خواهد کرد یا نه، همه چیز را می‌گوید... ما دیگر نمی‌توانیم به امریکایی‌ها اعتماد کنیم. ما باید به جلو حرکت کنیم، باید به منافع ملی خود و امنیت خود فکر کنیم، ما در یک دوره انتقال بسیار دشوار قرار داریم.»

تحلیل اش به وضوح توسط رهبران اروپایی تکرار شده است. یک روز بعد، رئیس کمیسیون اتحادیه اروپا، اورزولا فون در لاین، طرحی ۸۰۰ میلیارد یورویی برای «تسلیم مجدد» این بلوک ارائه کرد. گزارش‌ها حاکی از آن است که بسیاری از رهبران کشورهای عضو این طرح را «به طور گسترده تأیید کرده‌اند»، طرحی که از اروپا می‌خواهد «بیشتر مستقل شود، مسؤلیت دفاع از خود را بر عهده بگیرد و بهتر مجهز شود تا بتواند به طور مستقل با دشواری‌ها و تهدیدهای فوری و آینده مقابله کند.» با این حال، نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که شهروندان اروپایی با افزایش هزینه‌های دفاعی مخالفند و پیمانکاران هشدار می‌دهند که این طرح بزرگ «زمان‌بر» خواهد بود.

اگر ناتو واقعاً مرده باشد، این نشانه دیگری از فروپاشی امپراتوری است که مدت‌هاست انتظار آن می‌رفت. این همچنین تأیید دیگری است که نظم تک‌قطبی تحت سلطه امریکا، که در طول ربع قرن گذشته مرگ، تخریب و رنج بی‌شماری را به بار آورده است، دیگر وجود ندارد و هرگز باز نخواهد گشت. ساکنان جهان جنوب می‌توانند با خیال راحت نفس بکشند – در حالی که، به طعنه تلخ، همان کشورهای غربی که به هژمونی بی‌چون و چرای واشنگتن کمک کرده‌اند، اکنون خود را بی‌دفاع می‌یابند.

«گروه شورش»

جهان تک‌قطبی در یک غسل تعمید آتشین از حملات هوایی و تبلیغات جنایت در یوگسلاوی، از مارچ تا جون ۱۹۹۹ شکل گرفت. برای ۷۸ روز متوالی، ناتو به طور بی‌امان زیرساخت‌های شهری، دولتی و صنعتی در سراسر این کشور را بمباران کرد، تعداد بی‌شماری از مردم بی‌گناه – از جمله کودکان – را کشت و زندگی روزمره میلیون‌ها نفر را به شدت مختل کرد. در حالی که امریکا به طور علنی و خصوصی این کمپین ویرانگر را رهبری می‌کرد، تونی بلر، نخست‌وزیر بریتانیا، طرفدار سرسخت اقدامات خصمانه‌تر حتی علیه اهداف غیرنظامی بود، علی‌رغم نگرانی‌ها و هوشدارهای جدی مشاوران حقوقی دولت.

از سوی دیگر، حمله ناتو به خودی خود کاملاً غیرقانونی بود و بدون تأیید شورای امنیت سازمان ملل متحد انجام شد. چنین مداخله‌ای در دهه قبل غیرقابل تصور بود. در طول دهه ۱۹۹۰، واشنگتن با اطمینان از حمایت سازمان ملل متحد برای تمام اقدامات امپریالیستی آشکار خود در سراسر جهان، توهم جهانی متحد پشت سر رهبری امریکا را به دقت ساخت. بمباران یوگسلاوی نشان‌دهنده یک شکست بی‌سابقه و بسیار بحث‌برانگیز با این ستراتیژی بود و به طور خاص به عنوان یک سابقه برای آینده در نظر گرفته شد.

همانطور که یک مقاله پیش‌بینانه در اپریل ۱۹۹۹ در نیو استیتسمن اشاره کرد، بمباران غیرمجاز ناتو یک «اتفاق یک‌باره» نبود، بلکه «فقط آغاز» یک «دنیای شجاع جدید» بود، که در آن اتحاد نظامی به طور مستقل به عنوان یک «گروه شورش» بین‌المللی عمل می‌کرد. در این زمینه، هر زمان که چین و/یا روسیه می‌توانستند از حق وتوی خود در

شورای امنیت برای جلوگیری از مداخله آمریکا در خارج از کشور استفاده کنند، ناتو بسادگی به ماده دفاع از خود منشور سازمان ملل متحد استناد می‌کرد تا هر جایی که اعضای آن «تهدید» می‌دیدند، بدون مانع و بدون توجه به قوانین بین‌المللی حمله کند:

«تهدید به شکل تانک‌های جنگی اصلی نیست... بلکه از ترس جریان‌های عظیم پناهندگان، تروریسم و سلاح‌های گشتار جمعی ناشی می‌شود: کیسه‌های هاگ سیاه زخم یا ویال‌های گازهای اعصاب که دیده نمی‌شوند، قابل تأیید نیستند و ممکن است وجود داشته باشند یا نداشته باشند. اما تا زمانی که دولت‌های سرکش وجود دارند که کینه‌ای نسبت به غرب دارند و در نزدیکی ذخایر نفت قرار دارند، آمریکا آماده است تا با این تهدید مقابله کند.»

همانطور که نیو استیتسمن بدرستی پیش‌بینی کرد، پیامدهای این تغییر پارادایم «عظیم» بود، با «ظرفیت تضعیف کل سیستم امنیت بین‌المللی پس از جنگ» و زیرپا گذاشتن «مشروعیت سازمان ملل متحد». این نشریه ادامه داد که چگونه اعضای قدیمی ناتو با ترس از این که «آمریکا می‌تواند به طور یک جانبه توافق‌های نظامی خود را با کشورهای اروپای شرقی خارج از چارچوب تأسیس‌شده اتحاد نظامی منعقد کند»، به «اصل عملیات خارج از منطقه» رضایت داده‌اند.

در ازای خدمت به عنوان عاملان بین‌المللی مطمئن و بدون پرسش امپراتوری، محافظت از منافع اقتصادی آمریکا در هر کجا که ممکن باشد، و خرید آخرین تجهیزات نظامی با قیمت‌های سرسام‌آور واشنگتن، دولت‌های اروپایی احساس شکست‌ناپذیری را از طریق ماده ۵ ناتو به دست آوردند. در عین حال، ارتش‌ها و پایگاه‌های صنعتی آنها می‌توانستند به حال خود رها شوند، با این اطمینان که اگر مورد حمله قرار گیرند، آمریکا و متحدان جدید اتحادیه به کمک آنها خواهند آمد و برای آنها می‌جنگند و می‌میرند.

«معاملات درخشان»

جنگ نیابتی اوکراین این نتیجه خودکشی‌بار جهان تک‌قطبی را به وضوح نشان داده است. علی‌رغم تصمیم دولت ترمپ برای پایان دادن به این درگیری، رهبران اروپایی هیچ نشانه‌ای از عقب‌نشینی نشان نمی‌دهند و به طور ناامیدانه‌ای تلاش می‌کنند تا کمبود عظیم کمک‌های مالی و نظامی ناشی از توقف کمک‌های واشنگتن را جبران کنند. تاکنون هیچ راه‌حل قابل اعتمادی برای این شکاف آشکار بین سخن و عمل پیشنهاد نشده است. حتی رهبران اوکراینی اعتراف می‌کنند که «هیچ کس نمی‌تواند جایگزین آمریکا در مورد حمایت نظامی شود.»

این گسست خطرناک در مصاحبه تیموتی اش با بلومبرگ به وضوح دیده می‌شد. علی‌رغم درخواست‌های فوری او از دولت‌های اروپایی برای درک این واقعیت که «دیگر نمی‌توانند به آمریکایی‌ها اعتماد کنند»، او به طور متناقضی اذعان کرد که اروپا از مشکلات حاد در زمینه «تولید نظامی» رنج می‌برد و «ما باید به آمریکایی‌ها اعتماد کنیم» تا تجهیزات لازم برای ادامه جنگ نیابتی را فراهم کنند. اش پیشنهاد کرد که اروپا بسادگی «پول» خود را جمع کند تا تسلیحات لازم را برای اوکراین خریداری کند:

«فکر نمی‌کنم خارج از توانایی‌های ما باشد که یک بسته مالی تهیه کنیم... ما هنوز ۳۳۰ میلیارد دلار دارایی روسیه در حساب‌های بانکی خود داریم که دولت‌های ما هیچ کاری در مورد آن انجام نداده‌اند... کاری که باید انجام دهیم این است که به آمریکایی‌ها پیشنهاد دهیم... ترمپ معاملات بزرگ و درخشان را دوست دارد، ما باید به یانکی‌ها برویم و بگوئیم «ما می‌خواهیم در یک دوره ۱۰ ساله بین ۵۰۰ میلیارد تا یک تریلیون دلار تجهیزات از شما خریداری کنیم»... ترمپ به چنین چیزی نه نمی‌گوید.»

ترمپ ممکن است به «معاملات بزرگ و درخشان» علاقه داشته باشد، اما اش فرض می‌کند که واشنگتن توانایی عرضه هر چیزی به اروپا را دارد، صرف نظر از سودهای درگیر. همانطور که یک تحقیق در جولای ۲۰۲۴ توسط RAND که توسط پنتاگون تأمین مالی شده بود نتیجه گرفت، سطح «فوق‌العاده» «مصرف و تقاضا» برای مهمات، وسایل نقلیه و سلاح‌های ساخت آمریکا در جنگ نیابتی، ذخایر موجود این کشور را بشدت کاهش داده است. این، همراه با یک «پایه صنعتی دفاعی» ویران شده، به این معنی است که آمریکا «قادر به تأمین» نیازهای خود در زمینه «تجهیزات، فناوری و مهمات» نیست، چه رسد به تأمین متحدان خود.

نتایج نگران‌کننده RAND در ۳ مارچ توسط مایک والتز، مشاور امنیت ملی کاخ سفید تکرار شد. او در انتقاد از شکست زلنسکی در پذیرش طرح صلح ترمپ، هشدار داد که «زمان صحبت کردن اکنون است»، زیرا «ذخایر و مهمات آمریکا بی‌پایان نیستند.» این پیام واضح به نظر می‌رسد که در بروکسل، پاریس و لندن دریافت نشده است، زیرا طرح‌های حیل‌گرانه برای متوقف کردن پیشروی بی‌امان روسیه در میدان نبرد همچنان روزانه ارائه می‌شوند. شاید رهبران اروپایی فکر می‌کنند که ناتو و جهان تک‌قطبی که آن را تحمیل کرد، می‌تواند احیاء شود؟

۱۴ مارچ ۲۰۲۵